

Mit hjerte bløder.

Jeg vil begynde med min pointe, så I har den når I læser nedenstående.

Jeg er overbevist om at biodiversitet fremmes mindst lige så godt, eller bedre gennem naturnær skovdyrkning som ved udlægning af Naturnationalparker og urørt skov.

Overskriften henviser til hvilke følelser der går gennem mig ved Lea Wermelins beslutning om at udlægge 15 naturnationalparker og udpege 385 af statens skove til urørt skov med mere "vild" natur. Hvis bare jeg var overbevist om, at det ville være en gevinst, så kunne jeg forstå det.

Hun mener altså at biodiversitetskrisen løses ved disse udpegninger. Hun lytter åbenbart kun til en meget snæver kreds med Morten D.D. og Rasmus Ejernæs som toneangivende. De har bl.a. gennem deres optræden i TV fået skabt sig en platform, hvorfra det er lykkedes dem at overbevise det meste af fam. Danmark incl. Wermelin og flertallet i folketinget om, at biodiversiteten bliver reddet ved udlægning af store arealer til naturnationalparker, urørt skov, "vild" natur, og rewilding. Desværre har det været meget vanskeligt for fagfolk med anden holdning at komme i dialog herom. Det forekommer mig at L.W. er meget fastlåst i sin holdning. Ingen tvivl om at biodiversiteten har det vanskeligt, men det er primært i det åbne land og ikke i skovene. Der henvises altid til rapport vedrørende "tilstand i den danske natur, når man vil forklare den dårlige biodiversitetsstatus. Er det rimeligt at overføre opgørelser fra særlig udvalgte lokaliteter og spots, og så overføre resultatet som en generel tilstand for hele landet? Jeg synes det ikke!

For 150 år siden var alle midt- og vestjyske skove lyngarealer, så hvem vil benægte at biodiversiteten er øget markant. Af bilag til "Naturnationalpark Stråse" fremgår at der er registreret 72 arter fra habitatdirektivet over truede arter. Jeg påstår at mangfoldigheden aldrig har været større end i dag i skovene, så det er ikke rimeligt, at de ansvarlige forskere fremlægger sagen så negativ.

Ved gennemlæsning af udkast til Naturnationalpark Stråse fremgår det utallige steder at indgreb *er, eller kan være nødvendig for at skabe og vedligeholde den ønskede udvikling, og at det kan være nødvendigt i hele den 25 årrige genopretningsperiode*. Ingen forestiller sig hvor store summer det beløber sig op i. I mine 40 år i Naturstyrelsen har de afsatte midler aldrig været tilstrækkelige til de nødvendige plejetiltag, hvilket har resulteret i at mange åbne og lysåbne arealer nu er tilgroede. Derfor kan jeg ikke forestille mig, at der i fremtiden vil blive afsat yderligere adskillige millioner årligt til at sikre den nødvendige pleje, hverken af de nuværende arealer eller de mange hundrede ha i naturnationalparkerne. Samtidig mistes indtægter fra den træproduktion der forsvinder, og som kunne være med til at finansiere naturpleje. Alle de genopretnings tiltag der nævnes i Stråse rapporten vedr. behandling af nåletræsbevoksningerne er allerede fuldt implementeret i landets statsskove, så det er almen praksis, intet nyt under solen.

Hvorfor tillader jeg mig at fremføre denne negative kritik?

Det gør jeg fordi jeg gennem 40 år har været skovfoged i Naturstyrelsen Vestjylland/Klosterheden. Gennem mit daglige PRAKTISKE virke har jeg iagttaget samspillet i udviklingsprocesserne, både når man overlader processerne til sig selv, og når de bliver styret ved indgreb.

Jeg har været med fra 1980, hvor træproduktionen i "Statsskovvænet" var hovedformålet. Efter stormen i 1981 begyndte man så småt med mere løvtræplantning og det tog mere fart efter hvert stormfald. 80'erne var præget af skovdød debatten og "sur nedbør". Miljøminister Sven Auken erkendte, at der skulle handling til. Han iværksatte projekt "Rigere Skov" i 1995 på alle landets statsskovdistrikter. Han indså at rene nåletræsskove havde store sundhedsproblemer. Der blev skruet gevaldigt op for løvtræplantningen,

der blev iværksat en del strategier og retningslinjer hvis formål var "at understøtte og fremme den biologiske mangfoldighed", og det blev italesat, at skovene/bevoksningerne kunne tjene flersidige hensyn incl. produktion. Fra 2005 blev skovdriften i statskovene omlagt til naturnær drift og efterfølgende certificeret. Desværre forelægger der ikke opgørelser over hvad denne omlægning har betydet for biodiversiteten. Havde det været tilfældet, er jeg overbevist om, at det ville kunne dokumentere markante fremskridt. Som ovenfor nævnt betød Svend Aukens projekt, at der kom øget focus på "den biologiske mangfoldighed", som også betød øget løvtræplantning.

Ved overgangen til naturnær dyrkning i 2005 og certificering blev de nye målsætninger indskrevet i enhedernes driftsplaner. Hvad har det så betydet i de midt- og vestjyske skove? Jeg har været skovdyrkningsansvarlig i 40 år, først som skovfoged på en traditionel skovpart, og senere for enhed Vestjylland. I perioden 2005 og til 2018 har jeg anlagt 1018 ha nykultur med en fordeling på 43% nåletræ og 49% løvtræ (hjemmehørende). I perioden 1980-2005 var fordelingen 60-40. At over halvdelen nu bliver anlagt som løvtræ har markant forandret skoven. Kan nævne at løvtræprocenten er øget fra 2% i 1980 til 18% i 2018.

Dette, sammenholdt med de mange andre tiltag som naturnær skovdrift indebærer, så som efterlade væltede træer, efterlade et antal store træer, efterlade døde træer, ved hver hugst laves højstube, ingen renafdrifter, differentieret hugst, hjælpe trængte træer, hård hugst af enkelttræer for at skabe store dybkronede træer, rydning af bevoksninger, plante løvtræholme, ingen plantning i rækker, udnytte selvfornyelsen hvor det er hensigtsmæssigt og muligt m.m. Alle disse tiltag har øget, og vil i fremtiden øge biodiversiteten markant.

"VILD NATUR" Er blevet et allemandsudtryk som alle har sin egen definition af hvad betyder. Her er det også lykkedes førnævnte personer at overbevise "os alle" at "vild natur" er lig med urørt natur (skov) hvor menneskelige indgreb ikke forekommer.

For mig opleves det "nye" skovbillede i den "nye" skov som "vild natur", med alt hvad dertil hører, med meget stor variation, rig træartssammensætning, varieret struktur og med rig biodiversitet. En spændende skov at færdes i og samtidig med produktion. Dette er også væsentlig, da vi også taler om CO2 binding og bæredygtige materialer.

Jeg har også 20 års erfaring med kreaturgræsning på naturarealer og skovkulturer. Ved intensiv græsning kan de holde lyngen ung (dog med tilskudsfodring), og holde græs nede i skovkulturer. Aldrig har jeg oplevet at husdyr kan holde nåletræer, serotina, gyvel, rosa rogusa nede, de nipper i ny og næ skudspidser. Derfor kræver det pleje med jævne mellemrum for at holde lysåbne arealer fri for uønsket opvækst.

Ingen steder i Stråsø udkastet har jeg set hvilke omkostninger til plejeindgreb man forventer i genopretningsperioden.

De 888 millioner der er afsat, kan man i stedet anvende bl.a. til fremme af certificeringen i private skove.

Tak fordi du tog dig tid til at læse mit hjertesuk

venlig hilsen

pens. Skovfoged Niels Pedersen

Engvej 6, 7660 Bækmarksbro

efterspørger dokumentation for naturnær